

Sygn. akt II K 783/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2017r.

Sąd Rejonowy w Krośnie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Monika Kordyś

Protokolant Dagmara Maślanka

w obecności oskarżyciela Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Krośnie B. P.

po rozpoznaniu w dniu 13.01.2017r., sprawy karnej

G. F., s. R. i K. z d. S.,

ur. (...) w K.,

zam. K., ul. (...),

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 września 2016 roku na ul. (...) w M., woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości (I badanie – 0,96 mg/l, II badanie – 0,95 mg/l, III badanie – 0,86 mg/l, IV badanie – 0,78 mg/l, V badanie – 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu),

- tj. o przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.

I. Uznaje oskarżonego **G. F.** za winnego popełnienia wyżej opisanego czynu, a stanowiącego przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178 a § 1 k.k. **skazuje** go na karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł (dziesięć złotych),

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. **orzeka** wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 5 (pięciu) lat,

III. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym **zalicza** oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy **od dnia 14 września 2016r.**,

IV. na podstawie art. 43a § 2 k.k. **orzeka** wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

V. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych **zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 290 zł (dwieście dziewięćdziesiąt złotych), w tym opłatę w kwocie 200 zł (dwieście złotych).

Sygn. akt II K 783/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13 stycznia 2017 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 września 2016 r., około godz. 22:00, oskarżony G. F., po wypiciu z kolegami wódki, wyjeżdżał samochodem m – ki M. (...), nr rej. (...), z placu w M. przy ul. (...)

i w trakcie wykonywania manewru skrętu w lewo na drogę krajową nr (...) wpadł do rowu po prawej stronie drogi. Zdarzenie to z odległości około 50 metrów przypadkowo zauważyli wracający z polowania M. B. (1) (prokurator)

i M. L. (policjant). Zanim M. B. (1) i M. L. podeszli do oskarżonego, ten podszedł do stojącego obok samochodu ciężarowego i chciał, aby kierowca tego samochodu wyciągnął jego pojazd z rowu, tj. „ogarnął dla niego jakiś transport” (zeznania świadka M. B. k. 9). Gdy M. B. (1) i M. L. podeszli do G. F., wyczuli od niego alkohol, oskarżony ponadto miał bełkotliwą mowę i chwiał się na nogach. M. B. (1) zatelefonował po Policję. Przybyli na miejsce policjanci poddali oskarżonego badaniom A. – Sensorem na zawartość alkoholu w organizmie. Badania te wykazały, że zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wynosiła: o godz. 23:30 - 0,96 mg/l, o godz. 23:52 - 0,95 mg/l, o godz. 00:12 - 0,86 mg/l, o godz. 1:02 – 0,78 mg/l, o godz. 1:04 – 0,82 mg/l.

Oskarżony G. F. urodził się w (...) r. Jest żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem mechanikiem. Prowadzi własną działalność gospodarczą, jest kierowcą, według oświadczenia jego miesięczny dochód wynosi 2 500 zł. Nie był karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego G. F. (k. 44 w zw. z k. 15), zeznań świadków M. B. (1) (k. 44 w zw. z k. 9) i M. L. (k. 44 w zw. z k. 11), protokołów z przebiegu badań stanu trzeźwości (k. 2, 3), karty karnej (k. 18).

Oskarżony G. F. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 44 w zw. z k. 15) i wyjaśnił, że w dniu 14 września 2016 r. wypił

z kolegami wódkę, po czym, około godz. 22:00, chciał przestawić samochód, ale po przejechaniu kilku metrów wpadł do rowu. Oskarżony nie potrafił wytłumaczyć, dlaczego po wypiciu alkoholu usiadł za kierownicę samochodu i wyjechał na drogę publiczną. Oskarżony wniósł o pozostawienie mu prawa jazdy kat. C + E, podając, że w przeciwnym razie nie będzie mógł prowadzić działalności gospodarczej i uzyskiwać wynagrodzenia.

Wyjaśnienia oskarżonego, przyznającego się do winy są w oczywisty sposób wiarygodne i zbieżne z zeznaniami świadków oraz wskazaniami alko-sensora.

Czyn oskarżonego wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. Zgodnie z powołanym przepisem, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

„Istota przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. polega na prowadzeniu, czyli kierowaniu pojazdem mechanicznym na drodze każdego rodzaju w stanie nietrzeźwości, tj. zagrażającym bezpieczeństwu w komunikacji. Przestępstwo to jest dokonane w momencie uruchomienia pojazdu i podjęcia jazdy. Przez prowadzenie pojazdu należy rozumieć wprawienie go w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie w sposób zgodny z konstrukcją pojazdu.” (wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 10 grudnia 2013r., IX Ka 1523/13).

Wyjechanie przez oskarżonego G. F. w stanie nietrzeźwości na drogę publiczną wyczerpało znamiona występku z art. 178a § 1 k.k. Bez znaczenia jest okoliczność, że oskarżony przejechał krótki odcinek. Oskarżony podjął jazdę na drodze publicznej i już przez to wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał oskarżonego G. F. za winnego popełnienia wyżej opisanego czynu, a stanowiącego przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazał go na karę grzywny

w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł (dziesięć złotych).

Ustalając liczbę stawek dziennych, Sąd uwzględnił stopień winy oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości jego czynu. W rozpoznawanej sprawie stopień winy oskarżonego jest wysoki. Oskarżony miał pełną świadomość, że siadając za kierownicę samochodu w stanie nietrzeźwości rażąco narusza zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym i w konsekwencji popełnia przestępstwo. W sprawie nie zachodzą żadne okoliczności, wyłączające lub zmniejszające winę oskarżonego. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego również jest wysoki. Postępowanie oskarżonego było skrajnie nieodpowiedzialne, jest bowiem powszechnie wiadome, że osoba kierująca samochodem w stanie nietrzeźwości nie jest zdolna do bezpiecznego prowadzenia pojazdu i stanowi realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Najlepszym na to dowodem jest fakt, że oskarżony, skręcając w lewo na drogę krajową nr (...), nie był w stanie trafić na swój pas ruchu, tylko wjechał do rowu.

Natomiast ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 zł, tj.

w najniższej ustawowej wysokości, Sąd uwzględnił fakt, że oskarżony obecnie nie może pracować jako kierowca, w związku z czym jego możliwości zarobkowe mogą być z tego powodu ograniczone. Zaznaczyć jednak należy, że pozbawienie oskarżonego prawa jazdy nie wyłącza jego możliwości zarobkowych, gdyż oskarżony prowadzi własną działalność gospodarczą, może więc zatrudnić kierowcę na swoje miejsce.

Orzeczonej karze osiągnięte cele w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej, rozumianej jako kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 5 (pięciu) lat.

Zgodnie z art. 42 § 2 k.k., Sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, art. 174 lub art. 177.

W niniejszej sprawie oskarżony został uznany za winnego popełnienia czynu określonego w art. 178a § 1 k.k., do którego ustawowych znamion należy prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym przez sprawcę znajdującego się w stanie nietrzeźwości. W tej sytuacji Sąd był zobligowany - na mocy przytoczonego wyżej przepisu - do orzeczenia środka karnego określonego w art. 39 pkt 3 k.k. Wysoki stopień nietrzeźwości uzasadnia wyłączenie oskarżonego z prowadzenia wszelkimi pojazdami mechanicznymi przez okres 5 lat. Krótsze obowiązywanie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych nie spełniłoby swoich celów w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Orzeczony środek karny stanowi dla oskarżonego realną dolegliwość, albowiem przez 5 lat nie będzie on mógł kierować pojazdami mechanicznymi. Świadomość oskarżonego, że za jazdę samochodem w stanie nietrzeźwości orzeczono względem niego obok grzywny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, powstrzyma go w przyszłości przed ponownym popełnieniem takiego przestępstwa. Orzeczony środek karny odpowiada też potrzebie prewencyjnego oddziaływania, uświadamiając, że kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu wiąże się z dolegliwością w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym nawet przez kilka lat.

Sąd nie znalazł żadnych podstaw do pozostawienia oskarżonemu prawa jazdy kat. C + E. Oskarżony prowadzi własną działalność gospodarczą, nawet więc jeżeli sam nie może obecnie pracować jako kierowca, to może zatrudnić na swoje miejsce pracownika. Oskarżony nie ma nikogo na utrzymaniu (jego dzieci są dorosłe), zatem nawet jeżeli jego zarobki zmniejszą się, to nie będzie to dla niego poważniejszy uszczerbek. Oskarżony powinien pomyśleć o konsekwencjach prowadzenia samochodu w stanie nietrzeźwości zanim usiadł za kierownicę w takim stanie. Co więcej absurdalnym byłoby zakazanie mu prowadzenia aut osobowych i jednocześnie pozwolenie mu na kierowanie pojazdami ciężarowymi. Zresztą przepisy administracyjne, którymi winny kierować się wydziały komunikacji, nie

przewidują możliwości wydania kierowcy prawa jazdy z zaznaczoną kategorią C, bez uprawnień do kierowania pojazdami grupy (...).

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 14 września 2016 r.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Zgodnie z art. 43a § 2 k.k., w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1, art. 179 lub art. 180 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1. Przepis art. 43a § 2 k.k. stanowi podstawę obligatoryjnego zasądzenia świadczenia pieniężnego w razie skazania za niektóre przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Stąd orzeczenie takiego świadczenia wobec oskarżonego G. F. było obowiązkiem Sądu.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r.

o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 290 zł (dwieście dziewięćdziesiąt złotych),

w tym opłatę w kwocie 200 zł (dwieście złotych). Oskarżony z racji prowadzenia działalności gospodarczej ma realne możliwości uiszczenia kosztów postępowania.

ZARZĄDZENIE

(...). D. F..